

KATRIN KARISMA:

• JAANUS KULLI
jaanus.kulli@ohtuleht.ee

Täna õhtul astub Katrin Karisma järjekordselt lavale Komöödiateatri uuslavastuses «Kvartett» koos kunagise kolleegi Helgi Salloga Estonia teatrist, kes mõlemad toovad paljudele esimese teatrielamusena silme ette Pipi Pikksuka kuju. Mõnele on Karisma jäänud tänini Pipiks, keda ta kehastas järjepanu 20 aastat.

Karismal oli Estonias seljataga kolmkümmend aastat lavatööd, kui ta ühel 1997. aasta päeval direktori kabinetti kutsuti ja teada sai, et tema teeneid enam ei vajata. Loomulikult oli see šokk. Ent Katrin on inimene, kes elu murdekohtades pole kunagi ennast liigendnoana kokku plöksinud või nurka pugunud. Vastupidi, ainult tegutsemine, tahtejõud ja ta enda sõnul geenidega kaasa antud optimism on ta iga kord pärast aukukukkumist jalule aidanud. «Aga ma oskan ka väga südantlõhestavalt nutta. Mul on olnud ju väga raskeid päevi,» pihib ta samas. «Ent siis olen alati mõelnud, et kuidas ma nüüd hakkama ei saa – kui kuidagi ei saa, siis kuidagi ikka saab.»

Lahutus Peeter Jakobist, armastatud Hendrik Krummi ootamatu surm ja sunnitud lahkuminek Tõnu Kilgasest on kindlasti Katrini elu kolm kõige rängemat katsumust. Samas on need kolm suhet andnud talle kolm last, keda ta peab oma kõige suuremaks varanduseks. «Mul on väga hea meel, et nad saavad omavahel hästi läbi, saavad ise elus hakkama ja pole ka mind unustanud. Nii et mul on väga vedanud oma lastega.» Tervise ja looduse kõrval, mida ta oma Klooga mereäärses majas naudib juba seitsmendat aastat.

Seljataha ei vaata

«Tegelikult olen ma kogu aeg olnud armunud ja praegu olen ma

Lugu neljast ooperitähdest vanadekodus

Komöödiateatris mängitavat Ronald Harwoodi «Kvartetti» on varem lavastanud Eesti Draamateatris 2001. aastal. See on liigutav ja koomiline lugu neljast Inglise ooperitähdest, kes satuvad taas kokku kunstiinimeste vanadekodus. Meenutatakse seiku säravast karjäärist ja pinnale kerkib ka omavaheline rivaliteet. Kunagised armumised ja lahkuminekid annavad nüüdki veel põhjust õhkamiseks ja kemplemiseks. Kired lõövad jälle lõkkele, nii et hädiste vanurite lõputust heietamisest on asi päris kaugel. Üle pika aja mängivad laval koos Estonia suured staarid Helgi Sallo ja Katrin Karisma, Tõnu Aav (Eesti Draamateater) või

Ago-Endrik Kerge (pildil) ja Estonia endine solist Hans Miilberg. Lavastus on pühendatud Tõnu Aava ja «Kvarteti» lavastaja Ago-Endrik Kerge 75 aasta juubeleile.

ennast inženüriõhna kokku plöksinud või nurka pugunud. Vastupidi, ainult tegutsemine, tahtejõud ja ta enda sõnul geenidega kaasa antud optimism on ta iga kord pärast aukukukkumist jalule aidanud. «Aga ma oskan ka väga südantlõhestavalt nutta. Mul on olnud ju väga raskeid päevi,» pihib ta samas. «Ent siis olen alati mõelnud, et kuidas ma nüüd hakkama ei saa – kui kuidagi ei saa, siis kuidagi ikka saab.»

Aava ja «Kvarteti» lavastaja Ago-Endrik Kerge 75 aasta juubelile.

ja pinnale kerki ka omavahelise tvaan teet. Kunagised armumised ja lahkuminekud annavad nüüdki veel põhjust õhkamiseks ja kemplemiseks. Kired löövad jälle lõkkele, nii et hädiste vanurite lõputust heietamisest on asi päris kaugel. Üle pika aja mängivad laval koos Estonia suure staarid Helgi Sallo ja Katrin Karisma, Tõnu Aav (Eesti Draamateater) või

Ago-Endrik

Kerge (pildil)

ja Estonia endine solist Hans Miilberg. Lavastus on pühendatud Tõnu

Aava ja «Kvarteti» lavastaja

Ago-Endrik Kerge 75 aasta juubelile.

Lahutus Peeter Jakobist, armastatud Hendrik Krummi ootamatu surm ja sunnitud lahkuminek Tõnu Kilgasest on kindlasti Katrini elu kolm kõige rängemat katsumust. Samas on need kolm suhet andnud talle kolm last, keda ta peab oma kõige suuremaks varanduseks. «Mul on väga hea meel, et nad saavad omavahel hästi läbi, saavad ise elus hakkama ja pole ka mind unustanud. Nii et mul on väga vedanud oma lastega.» Tervise ja looduse kõrval, mida ta oma Klooga mereäärses majas naudib juba seitsmendat aastat.

Seljataha ei vaata

«Tegelikult olen ma kogu aeg olnud armunud ja praegu olen ma armunud elusse.» Samas märkides, et armumine ja armastus käivad väga tihti käsikäes valuga. «Seda on ilmselt tundnud iga inimene.»

Kui oma elulooraamatus tunnistab Katrin, et on võimalik armastada ka kahte meest korraga, siis tänagi jääb ta oma arvamuse juurde, otsekohe aga lisades, et tegelikult pole ta enam üldse sel-

26.05.14

Ärge surge enne oma surma!

TEET MALSROOS

Katrin Karisma ja Helgi Sallo vahel käib pallimäng

«Helgi ongi tegelikult süüdi, miks ma Komöödiateatri uuslavastusele «Kvartett» näpu andsin, sest ka tema tahtis koos minuga mängida. Nii me nüüd koos laval olemegi ja ma ei kahetse mitte üks põrm,» ütleb Katrin Karisma.

Ta meenutab, et ega neid lavastusi, kus teda Helgi Salloga Estonia laval koos mängimas näha sai, väga palju polnudki. «Aga oli selliseid tükke, kus tema mängis primadonnat ja mina olin subreti rolli peal. Minu esimeseks lavastuseks Estonias oli «Pühapäev Roomas», kus me Helgiga mängisime mõlemad kahte rolli. Vaheldumisi. Ent meil on ka nüüd mõnus koos laval olla,» tuleb ta mälestustest tagasi tänasesse. «Mängiksime nagu palli. See on kõige mõnusam tunne näitlejatöös, kui sa saad palli partnerile sööta ja tema viskab selle sulle jälle tagasi. Löögi tugevus oleb partneri energiast.»

Kui nüüd Karisma kujundit kasutades pall taas minevikku visata, siis omal ajal räägiti päris palju Sallo ja Karisma rivaalitsemisest, mille kohta Katrinil on otsekohe tagataskust vastus võtta. «Tol ajal oligi Estonias moes, et üks näitleja mängiti teatud mõttes teise vastu välja. Kui mõelda paaridele nagu Ots ja Kuusik, Krumm ja Kuusk ning Voites ja Kaal. Nad kõik olid mil-

lele mõelnud. «Sest ma elan tänases päevas ja lähemates mälestustes. Püüan olla õnnelik ja ausalt öeldes olen vahetevahel ikka väga õnnelik, sest olen jõudnud äratundmiseni, et olen osake loodusest. See on nii uskumatu, kuidas sa nooruses püüad endale

Omaval ajal räägiti päris palju Sallo ja Karisma rivaalitsemisest, kuid Karisma kinnitab, et see polnud kaugelki nii.

legipärast vastandatud. Eestis on see vastandamine kombeks siamaani. Aga ilmselt meie puhul see väga ei õnnestunud, sest me polnud Helgiga ve-

tada. Ent kui ta minu käest midagi küsib, annan ma talle hea meelega nõu. Samas mulle meeldib, et ta jälgib ka seda, mida mina teen,» räägib Katrin siinkohal ema-tütre suhetest teatrikon-tekstis.

Kui mõelda Karisma enda vii-

rivaalid – tegime lihtsalt vaid oma tööd ja ilmselt on ka Helgi sama tüüpi, et ta ei teadnud midagi intriigidest ja sellest, kes kellega käib.»

siteel ta terve tee analüüsis seda, tegi märkusi, mismoodi ma peaks mängima ning siis ta ütles, et sa mängi nii, nagu see oleks sinu elu viimane roll. Mängi nii nagu Judi Dench.»

Noore pensionäri ja vabakutselise näitlejana ei tule Katrinil

lugema sisse nii kaks võ pool tundi puhast teksti. Katrini igapäevane ko Selle kõrval on igapäevajumus teha kepikõndi. «I mikul – ka talvel – viis k rit. Järjepidev tuleb olla nab tulemusi. Mul kõik liiguvad,» krapsab Katrin hal püsti ja teeb kätega lisi liigutusi.

Tegelikult algab Katrin juba pool kuus koos Vik saatepäeva algust kuuluti hümni. «See on sa harjumuseks. Joon väiksisis loen raamatut sissejheksa kõndima. Edasi tuba kõik muud toimetuõhtul on etendus, siis pean ma veel korra p Muidu lihtsalt ei jõua,» Katrin oma argipäeva, praegu, kevadel, talle ilne ei tundu. «Naised mõttes kummalised ole nad lasevad endale teha seid teste. Ka mind la ajal teha endale nahatesellega, missugune ko mulle rohkem sobib. Te tuli välja, et ma oleni n le nimi on tõeline kevad le sobivad ka näiteks tõe vadised värvid.»

Kuigi väljas on kev Katrin näeb endiselt va hea ja nooruslik välja, endale aru, et elu veere matult sügise poole. On nanemist ei karda. «K kardaksin siis, kui ma jä haigeks. Siis kardaks. Ku la peale ma küll jääda ei leks olen ma liiga uhke. selle tüki «Kvartett» ma tänagi õhtul mängin on see, et ärge surge

partnerile sööta ja tema viskab selle sulle jälle tagasi. Löögi tugevus ole-
neb partneri energiast.»

Kui nüüd Karisma kujundit kasu-
dades pall taas minevikku visata, siis
omal ajal räägiti päris palju Sallo ja
Karisma rivaalitseemisest, mille kohta
Katriniil on otsekohe tagataskust vas-
tus võtta. «Tol ajal oligi Estonias moes,
et üks näitleja mängiti teatud mõttes
teise vastu välja. Kui mõelda paaridele
nagu Ots ja Kuusik, Krumm ja Kuusk
ning Voites ja Kaal. Nad kõik olid mil-

lele mõelnud. «Sest ma elan tä-
nases päevas ja lähemates mäles-
tustes. Püüan olla õnnelik ja au-
sult öeldes olen vahetevahel ikka
väga õnnelik, sest olen jõudnud
äratundmiseni, et olen osake loo-
dusest. See on nii uskumatu, kui-
das sa nooruses püüad endale
seada vaid mingeid eesmärke ega
märka väikesi asju enda ümber,
mis võivad sulle hoopis suuremat
rahuldust pakkuda ja sind õnneli-
kuks teha,» ütleb suure ja süga-
va elukogemusega naine ja kolme
lapse ema.

Katrin tunnistab, et ega ta üle-
üldse väga palju seljataha vaata.
«Üldiselt vaatan ma pigem ette-
poole. Ilmselt ei ole ma jäänud
kinni mitte ühtegi perioodi oma
elus, sest ma tahan edasi minna,
ma tahan õnnelik olla ja ma olen
ka. Väga sageli arvatakse, et õnn
on mingi mudel – et on kaks inimes-
t, kes armuvad ja elavad õnneli-
kult elu lõpuni ja nagu ma ka
oma raamatus ütlen, et jooksed
mööda asfaltteed ja varvast ära
ei löö. Lööd ikka ära,» teab
Katrin oma elu valusatele koge-
mustele toetudes.

Katrini kolmest lapsest, Ivost,
Marist ja Piretist, astub kõige sel-
gemalt ema jälgedes pesamuna
Piret, täna meie teatriilmas juba
nime teinud Draamateatri näit-
leja. Katrin tunnistab, et Pireti
elutee valik valmistab talle üht-
aegu nii rõõmu kui ka muret.
«Aga mulle meeldib tema otsuse-
kindlus. Ma ei püüagi teda õpe-

Omajal räägiti päris palju Sallo ja Karisma rivaalitseemisest, kuid Karisma kinnitab, et see polnud kaugeltki nii.

legipärast vastandatud. Eestis on see
vastandamine kombeks siiaaani.
Aga ilmselt meie puhul see väga ei õn-
nestunud, sest me polnud Helgiga ve-

rivaenlased – tegime lihtsalt vaid oma
tööd ja ilmselt on ka Helgi sama tüüpi,
et ta ei teadnud midagi intriigidest ja
sellest, kes kellega käib.»

tada. Ent kui ta minu käest mida-
gi küsib, annan ma talle hea mee-
lega nõu. Samas mulle meeldib,
et ta jälgib ka seda, mida mina
teen,» räägib Katrin siinkohal
ema-tütre suhetest teatrikon-
tekstis.

Kui mõelda Karisma enda vii-
mase teatritöö peale lavastuses
«Kvartett», siis selle tüki puhul
räägitakse kunagiste ooperitäh-
tede armumistest ja lahkumine-
kutest. Selle peale Katrin ütleb
natuke isegi kurjalt ja solvunult,
et see on väga ühekiilgne.

Päev algab kell pool kuus

«Ma kardan, et ma ei saagi selle
kõigega hakkama, mida seal on
võimalik mängida, sest need neli
tegelast on seal kogu oma eluga,
ma arvan, et seal on kõiki proble-
leeme. Me kõik saame ju vanaks
ning ilmselt paljud jäävad oma
mälestustes peatuma oma elu
kõrghetke peale, kuigi samas me
liigume juba allapoole. Oled sa
keiser või sant. Vananemine toi-
mub ilmselt kõikidel ühtemoo-
di. Inimesed, kes seda tükki vaa-
tama tulevad, leiavad seal kind-
lasti äratundmisrõõmu,» usub
Katrin, lisades samas juba pal-
ju helgemates toonides, et te-
ma on igal kevadel armunud.
«Kui mitte konkreetset kelles-
segi, siis vähemalt kevadesse
endasse,» naerab ta võluvalt.
«Piret käis just «Kvarteti»
Kuusalu etendusel ning taga-

siteel ta terve tee analüüsis seda,
tegi märkusi, mismoodi ma
peaks mängima ning siis ta ütles,
et sa mängi nii, nagu see oleks si-
nu elu viimane roll. Mängi nii na-
gu Judi Dench.»

Noore pensionäri ja vabakut-
selise näitlejana ei tule Katrinil
siiski päevast päeva teatris proo-
vides ja õhtul etendustel käia.
«Minu põhitöö on vaegnägijate-
le audioraamatute sisselugemine.
Seda teen ma iga päev. Roh-
kem kui pool tundi ma korraga
lugeda ei suuda, lihased lihtsalt
väsisivad ära, siis teen väikese pau-
si ja jälle edasi. Iga päev pean ma

«Kui midagi väga tahta, pead sa mõtlema üle võõ»

«Teinekord ei usu ma isegi täna veel, et ma selle majaga val-
Aga seda on õpetanud minu poeg Ivo, et kui sa midagi väga
pead sa mõtlema üle võlli. Sa pead rohkem ja suuremalt mõ-
pead kaugemale püüdma. Siis sa saad. Kui sa kogu oma enes-
suunas tööle paned, siis see ka tuleb. Eriti tagantjärele tagas-
tes on see nii kihvt, et tegin selle ära,» räägib Katrin seitse a-
gasi idanema hakanud mõttest kolida maale elama. Nüüd ela-
seitsmendat aastat Kloogarannas omas majas ega pole seda
kahetsenud. «Mitte kordagi! See on nii kummaline, et nüüd rää-
jälle vananemisest. Kui mu Estonias töö otsa sai ja elu teise le-
keerar, leidsin ma maale kolimisega oma elule uue lahenduse
on nii puhas! Mets ja meri on käeulatuses. Vapustav! Tõin hilju-
tile Hispaaniast lehvikku ja mõtlesin, kuidas ma selle talle kingi-
sin oma kasvuhoonesse, mul on seal juba nii pikad rabarberid
näitab käega umbes neljakümne sentimeetri pikkusi rabarbere
peitsin lehvikku rabarberite sisse ja viisin Piretile.»

mõttes mõeldud ole-
nad lasevad endale teha
seid teste. Ka mind la-
ajal teha endale nahate-
sellega, missugune ko-
mullerohkem sobib. Te
tuli välja, et ma olen
le nimi on tõeline kevad-
le sobivad ka näiteks tõe-
vadisid värvid.»

Kuigi väljas on kev-
Katrin näeb endiselt va-
hea ja nooruslik välja,
endale aru, et elu veere-
matult sügise poole. On
nanemist ei karda. «K-
kardaksin siis, kui ma jä-
haigeks. Siis kardaks. Ku-
la peale ma küll jääda ei-
leks olen ma liiga uhke.
selle tüki «Kvartett» m-
ma tänagi õhtul mängi-
on see, et ärge surge o-
surma. Sest elu on ju
lill. Muidugi on vahep-
aga sellest üle saades o-
rem olla. Inimesed sag-
vad ennast haigeks, mõ-
nast vanaks, mõtlema
saamatuks. Nii ärge si-
oma surma,» on optimi-
trin Karisma elukreedi-
malt üks elukreeditõde